

מ"ת 39911/07/19 - מדינת ישראל - ע"י פמ"ח - פלילי נגד מחמוד נסראוי

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 39911-07-19 מדינת ישראל נ' נסראוי(עציר)
תיק חיצוני: 275723/2019

25.7.19

בפני כבוד השופט כמאל סעב
המבקשת מדינת ישראל - ע"י פמ"ח - פלילי
נגד מחמוד נסראוי (עציר)
המשיב בשם המבקשת עו"ד אבי אור-זך בשם המשיב עו"ד גב' איסלאם רוג'י - ס. צ.

החלטה

הבקשה:

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בתיק פלילי ת.פ. 39869-07-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, זאת לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

העבירות המיוחסות למשיב:

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום שיחס לו ביצוע העבירות הבאות:

חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; **עבירות בנשק**, לפי סעיף 144(ב)(רישא) + (סיפא) לחוק העונשין, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; וכן עבירה של **ירי באזור מגורים**, לפי סעיף 340א(ב)(1)+(2) לחוק העונשין, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

העובדות הנטענות בכתב האישום:

3. המתלונן הוא קרוב משפחתו של המשיב.

4. בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, שרר סכסוך בין משפחת המתלון למשפחת המשיב.
5. ביום 26.6.19, בשעה 4:00 לערך, הגיעו המשיב ואדם אחר, שזהותו אינה ידועה למבקשת (להלן: "האחר"), אל בית המתלון במג'ד אל כרום (להלן: "הבית"), כאשר שניהם רעולי פנים והמשיב מצויד באקדח שבתוכו מחסנית ותחמושת, זאת בלא רשות על פי דין להחזקתם או לנשיאתם.
6. באותה עת, שהו בבית המתלון ושני הוריו. המשיב עלה במדרגות עד לדלת הבית ודפק על הדלת, בעוד האחר המתין בסמוך לבית. המתלון פתח את דלת הבית, ומשהבחין במשיב עומד מולו, כשהוא רעול פנים, משך את כיסוי הפנים מפניו של המשיב, כלפי מטה. או אז ירה המשיב יריה אחת, באקדח, לעבר רגליו של המתלון, זאת בכוונה לפגוע בו ולגרום לו חבלה חמורה, נכות או מום.
7. כתוצאה מהירי, פגע קליע ברגלו השמאלית של המתלון והוא נפל על רצפת הבית.
8. בהמשך, המשיב נכנס לתוך הבית וירה, באמצעות האקדח, שלושה כדורים נוספים לעבר חלל הבית ולאחר מכן נמלטו המשיב והאחר מהמקום בריצה.
9. כתוצאה ממעשי המשיב, נגרמו למתלון שבר מרוסק עם תזוזה של שליש עליון של טיביה ושבר של שליש עליון של פיבולה ברגל שמאל והוא נותח ואושפז במרכז הרפואי לגליל המערבי עד ליום 9.7.19.

טענות הצדדים

10. המבקשת טוענת שיש לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, שכן בעניינו מתקיימים התנאים שנקבעו בדיון בסוגיה זו.
11. ראשית, קיימות ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, לרבות הודעות המתלון, הודעות אביו של המתלון - תחסין נסראוי (להלן: "תחסין"), הודעות אחיו של תחסין - איסלאם נסראוי, הודעת אחיו של תחסין - גסאן נסראוי, הודעת אימו של המתלון, מזכר של השוטר טלאל עזאם, דיסק תיעוד הליכת המשיב, דו"ח עימות בין המשיב לבין המתלון, שחזור מוסרט שביצע המתלון, שחזור מוסרט שביצע אביו של המתלון, דו"ח עימות בין המשיב לבין אביו של המתלון, דיסק מצלמות האבטחה, תעודה רפואית של המתלון ודו"ח מז"פ.
12. שנית, מעשיו של המשיב כללו ביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה אשר בוצעה תוך שימוש בנשק חם, דבר המקים עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים, שכן קיים יסוד סביר לחשש שבמידה והמשיב ישוחרר יסכן את בטחון הציבור בכלל ואת בטחון המתלון בפרט וכן יביא לשיבוש מהלכי משפט או התחמקות מהליכי שפיטה.

13. שלישית, הלכה פסוקה היא כי כאשר מדובר בעבירות נשק, הכלל הוא כי יש להורות על מעצר עד תום ההליכים ורק במקרים חריגים ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך של חלופה - ראו בש"פ 1498/18 **סאלח נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 27.2.18).

14. רביעית, אין בהיעדר עבר פלילי כדי להוות נסיבה המצדיקה שחרור לחלופת מעצר, במיוחד כאשר בענייננו אין המדובר "רק" בנשיאת נשק והחזקת נשק, אלא שימוש בנשק על מנת לירות לעבר המתלונן ופגיעה בו.

15. חמישית, באשר לחלופות שהוצעו ע"י המשיב, טענה המבקשת כי המדובר בחלופות קרובות מאוד למגורי המתלונן, מספר דקות נסיעה, שאין בהן כדי לאיין את המסוכנות ולכן ביקשה לדחות את החלופות ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

16. המשיב מצדו, טען כי לא קיימות בענייניו ראיות לכאורה באשר לעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. לטענתו ב"כ המשיב, קיימת חולשה ניכרת בראיות לצד סתירות מרובות שמכרסמות באופן ממשי בפוטנציאל הראייתי שגלום באותן ראיות.

לחילופין, טענה כי עוצמת הראיות בענייניו של המשיב נמוכה ומצדיקה בחינת חלופת מעצר כבר בשלב זה ואין לה התנגדות שישלח המשיב לשירות המבחן לבחינת מסוכנותו ושחרור לחלופה.

17. לטענת ב"כ המשיב, אין די בראיות לכאורה שהציגה המבקשת בכדי להצדיק מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. ב"כ המשיב הפנתה למספר סתירות שקיימות בגרסתו של המתלונן ובגרסאות של עדים נוספים באופן שלא מאפשר לטענתה ליתן בהן כל אמון שמשולל כל יסוד לאותן גרסאות.

ב"כ המשיב הפנתה לפסיקה וטענה כי ההלכה קובעת שבמקרים חריגים בהם ניכרות על פני הראיות סתירות, תישלל תשתית זו כך שלא תהיה הצדקה למעצר עד תום ההליכים - לעניין זה הפנתה ב"כ המשיב, בין היתר, לבש"פ 385/11 **ציון נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 20.1.11) (להלן: "**עניין ציון**").

יוער כבר כאן כי בעניין **ציון**, טען הנאשם לסתירות רבות בגרסת המתלונן שמכרסמות באופן מהותי בעוצמת משקלן של הראיות לכאורה.

בית המשפט העליון הגיע למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת להוכחת האישומים המיוחסים לו, המקימות חזקת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים, כאשר הוא פעל באלימות חמורה תוך שימוש בנשק, כך שמסוכנותו היא גבוהה ולכן דחה בית המשפט העליון את ערר הנאשם והשאיר את ההחלטה לעצור אותו עד תום ההליכים על כנה, תוך שהוא קובע שם כי:

" על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, וצריך שהגורם המכרסם יציג את הראייה המפלילה כמשוללת יסוד ... נוכח ההסבר שניתן לפער בין הגירסאות, אינני סבור כי הסתירות שעליהן מצביע העורר הן מהסוג האמור, ועל כל פנים, שאלת מהימנותו של המתלונן, אין מקומה להתברר בשלב זה של הדיון במעצר, והיא תיבחן בגדריו של המשפט עצמו ... בשלב הנוכחי, סבור אני כי ניתן לראות בעדות המתלונן משום ראייה לכאורה למעשים המיוחסים לעורר".

18. לטענת ב"כ המשיב, התיק מבוסס על שאלה אחת ויחידה והיא שאלת הזיהוי המבוסס על גרסה של המתלונן אל מול גרסת המשיב המכחישה. כך למשל טענה ב"כ המשיב כי לגבי השאלה שעניינה מי עמד בפתח הדלת של הבית שעה שנורה המתלונן קיימות סתירות רבות וגם בעניין סוג הרעלה, אופן הורדתה והחזרתה לפניו של המשיב.

19. באשר לעילת המעצר טענה ב"כ המשיב כי בשים לב לטיב העבירות המיוחסות למשיב, בוודאי שקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, יחד עם זאת מאחר ומדובר בראיות בעוצמה נמוכה הדבר מצדיק בחינת חלופת מעצר.

20. באשר לחלופת המעצר, ציינה ב"כ המשיב כי הוצגו בפני המבקשת שתי חלופות, האחת במג'ד אלכרום והשניה בכפר בענה ואין התנגדות להציע חלופה אחרת מחוץ לכפר בענה.

דיון והכרעה

21. תחילה יש לבדוק האם המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת אשמתו של המשיב.

22. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, הגעתי לכלל מסקנה שהתשובה לכך חיובית ובטרם אפרט ואסקור את הראיות אתיחס קודם לכן, למצב הנורמטיבי.

23. ההלכה בעניין דיות הראיות הלכאוריות בשלב הליך המעצר עד לתום ההליכים הובאה בבש"פ 3690/09 אלחוסא נ' מדינת ישראל, (ניתנה ביום 11.5.09) שם נאמר כי:

"כתב האישום, זאת יש לזכור, אינו פסק דין, ואין הוא משקף אלא את חומר הראיות הגולמי שנאסף על-ידי התביעה. הראיות הנדרשות לשם עמידה בתנאי ה"ראיות לכאורה" לצורך מעצר אינן זהות ושוות משקל לאלו הנדרשות לצורך הרשעה בדיון ... בבואו לבחון את שאלת המעצר יבחן בית המשפט האם די בראיות אלה, לאחר שיעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, כדי להקים סיכוי סביר להרשעתו של העורר ... " (שם בפסקה 6).

ראו גם בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** פ"ד נ(2) 133, 148 (1996) שם נאמר שבשלב זה די שיהיה בראיות: **"...פוטנציאל ראיתי אשר בסיום המשפט יהא בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט פלילי"**.

24. בענייננו קיימות די והותר ראיות לכאורה ששילובן יחדיו, יש בו די כדי להצביע על כך שהמשיב הוא זה שירה באקדח לעבר רגליו של המתלון ופגע ברגלו השמאלית והוא זה שנכנס לתוך ביתו של המתלון וירה לעבר חלל הבית.

25. עוד ניתן לומר כי יש בראיות אלו כדי להביא להרשעתו בדין בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, זאת בהנחה ובית המשפט שישמע את ההליך העיקרי, ייתן מבטחו בהן ויאמין לאותם עדים, והדברים כמובן נאמרים בזירות הראויה ולצורך השלב הדיוני שבפניי.

26. בראש וראשונה מצויה עדותו של המתלון שאמר כי ראה רעול פנים אשר אוחז באקדח, המתלון הוריד לו את כיסוי הפנים כלפי מטה וזיהה כי מדובר במשיב, וכך הוא מסר בהודעתו הראשונה מיום 26.6.19 בהיותו מאושפז בבית חולים:

"בשעה 4:00 הייתי בדרך לדלת לכיוון העבודה כשהיד שלי היתה על ידית הדלת פתאום מישהו דפק בדלת, פתחתי ישירות את הדלת מאחורי הדלת עמד איש רעול פנים והחזיק אקדח בשתי ידיו והיה מכוון לרצפה מיד שמתי את ידי על פניו והורדתי מפניו את הרעלת פנים מיד הוא ירה לרגלי והתחיל לירות מתוך הבית. מיד התעלפתי ונפלתי וזיהיתי שזה מחמוד נסראוי (המשיב - ה.ש. - כ.ס.)."

בהמשך, בהודעתו השניה מיום 29.6.19 שנגבתה ממנו בבית חולים, שם היה מאושפז, מסר כי:

"... הגעתי לדלת שמתי את היד שלי לפתוח את הדלת כדי לצאת פתחתי את הדלת הורדתי את הידית שמעתי שמישהו דופק על הדלת פתחתי את הדלת וראיתי בחור אחד היה ביד שלו נשק היה רעול גם... הוא החזיק את האקדח בשתי ידיים פתחתי את הדלת אני רואה אותו מולי ושמתי את היד שלי על הפנים שלו להוריד לו את הרעלה ... היה לו על הפנים שלו משהו כמו ששמים על הרגליים כמו גרב, היה לו על הראש טרינג גקט ושם את הכובע של הטרינג על הראש שלו ואז אני ראיתי שברעלה היה לו חורים לעיניים ... ואז שמתי לו על הפנים את היד שלי ומשכתי למטה מאזור העיניים לכיוון הצוואר שלו הכובע של הטרינג נשאר לו על הראש ואז ראיתי אותו הוא מחמוד סעיד נסראוי (המשיב - ה.ש. - כ.ס.) הוא קרוב לאבא שלי שהצלחתי להוריד לו את המסיכה מהפנים ..." (עמ' 1, שורות 18-28 ועמ' 2, שורות 1-2).

27. גם אביו של המתלון שראה שני אנשים רצים לכיוון הכביש וזיהה אחד מהם כמחמוד סעיד נסראוי (המשיב - ה.ש. - כ.ס.) וכך מסר במשטרה ביום האירוע:

"בשעה 4:00 בערך אני הייתי בפרזדור של הבית בפנים, עבד (המתלונן - ה.ש. - כ.ס.) אמר לי שהוא הולך לעבודה ואמר לי להתראות. הוא הלך לכיוון הדלת של המרפסת שהוא יורד לכיוון האוטו שלו, שאני הייתי בתוך הבית פתאום שמעתי שלוש יריות וזה היה נשמע בתוך הבית שלי. שמעתי את הבן שלי עבד צועק, רצתי לכיוון שלו, ראיתי את עבד צמוד לדלת שוכב על הרצפה בתוך הבית, הוא צעק לי "ירו בי" ראיתי שיש לו פציעת ירי ברגל שמאל. מיד רצתי לכיוון הדלת השנייה שפנה לחדר מדרגות. ירדתי 3 מדרגות וראיתי שני אנשים רצים בחצר הבית שלי לכיוון הכביש, ראיתי אחד גבוה בערך מטר שמונים אני לא ראיתי את הפנים שלו, היה לו משהו על הראש שלו כמו כובע ולא זיהיתי אותו, השני שרץ איתו לא היה רעול פנים ואני זיהיתי אותו בשם מחמוד סעיד נסראוי (המשיב - ה.ש. - כ.ס.), וגם זיהיתי אותו עפ"י הקול שלו שהוא צעק לבחור השני "תרוץ..." (עמ' 1, שורות 4-12).

28. גם השוטר טלאל עזאם שהגיע לבית החולים ביום האירוע, בשעה 6:30, לגבות הודעה מהמתלונן, ורשם במזכר כי המתלונן מסר לו כי המשיב הוא זה שירה בו וכי זיהה אותו לאחר שהוריד לו הרעלה מפניו.

29. זאת ועוד, צפייה בסרטון שתועד במצלמה מס' 5 בנומרטור 4:39 (ראו דיסק שסומן במספר 3 - מצלמות רסלאן נסראוי) מעלה כי רואים שניים רעולי פנים לבושים כובע טרננינג על הראש כאשר אופן ההליכה של הרעול פנים הראשון ותנועת הזזת הידיים שלו תוך כדי הליכה דומות מאוד לאופן ההליכה ותנועת הזזת הידיים של המשיב כפי שתועדו בסרטון שמתעד את המשיב הולך במסדרון (ראו דיסק שסומן במספר 29). מה גם רעול הפנים השני שתועד במצלמה 5 נראה גבוהה.

ראיה נסיבתית זו - זיהוי המשיב לכאורה ע"י תנועת ידיו היחודית תוך כדי הליכה ודרך הליכתו, מצטרפת לראיות האחרות הלכאוריות שצויינו לעיל ותומכת בהן.

ראוי לציין, כי לא ניתן לומר שהמשיב מסר אליבי מוצק. טענת האליבי נסתרה עפ"י ממצאים אובייקטיביים - ראו חומר הראיות וטענות המבקשת בעניין זה.

30. לאור כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה שבענייננו קיימות ראיות לכאורה שיש בהן פוטנציאל משמעותי כדי להביא להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

31. גם אם קיימות סתירות עליהן הצביעה ב"כ המשיב הרי שאין לדבר נפקות לשלב הזה ואין לי אלא להפנות לדברים שנאמרו בבש"פ 2768/09 זילברמן נ' מדינת ישראל, (ניתנה ביום 15.5.09) ואשר הולמים גם לענייננו:

".... המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום מבוססים על הודעות של המעורבים האחרים בפרשה

ואף אם התגלו סתירות מסוימות בין גרסאותיו השונות של המתלונן, הרי שאין בסתירות אלה כדי לשלול את קיומה של התשתית הראייתית הלכאורית כאן. למעשה, הטענות המועלות על ידי בא-כוח העורר בעניין התשתית הראייתית הלכאורית להרשעת העורר נוגעות לשאלות של מהימנות העדים ולסתירות שנתגלו בגרסת המתלונן - ואולם כל אלה אמורים להיות נדונים בהליך העיקרי ואין מקומם בהליך של הארכת מעצר עד תום ההליכים..."

זאת ועוד ראו בש"פ 4575/17 **ראפת עליון נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 3.7.17), שם נקבע כי:

"הלכה היא כי בשלב בקשת המעצר עד לתום ההליכים בית המשפט נדרש לבחון אם די בחומר הראיות הגולמי שמונח לפניו על מנת לבסס תשתית ראייתית לכאורית שיש בה כדי להצביע על סיכוי סביר להרשעתו של הנאשם ... יודגש, כי קביעות בנוגע למשקלן של הראיות או למהימנותם של עדים נתונות להכרעתה של הערכאה הדיונית בהליך העיקרי, ואין בית המשפט נדרש להן בשלב זה". ראו גם בש"פ 8311/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, (ניתנה ביום 19.12.13); בש"פ 2411/15 **מדינת ישראל נ' דנה**, (ניתנה ביום 21.4.15); בש"פ 4398/16 **סבח נ' מדינת ישראל**, (ניתנה ביום 26.6.16); וכן ראו עניין ציון שנזכר לעיל.

32. באשר לעילת המעצר, הרי שבעניינו של המשיב קיימת עילת מעצר סטטוטורית שנובעת מחזקת המסוכנות של המשיב, וזאת מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים, שכן מעשהו של המשיב נעשה באלימות שכללה שימוש בנשק חם - אקדח. זאת ועוד, המשיב לא הצליח להפריך את חזקת המסוכנות כלל ועיקר.

33. ראוי לציין כי קיום התנאים של ראיות לכאורה ומסוכנות המשיב אין בהם די בכדי להביא למעצרו עד לתום ההליכים, שכן סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מורינו שיש לבחון האם קיימת חלופת מעצר שבכוחה להשיג את תכלית המעצר ובמקרה דנן לצמצם את הסיכון שנשקף מהמשיב.

34. בבש"פ 7524/06 **מרדכי נ' מדינת ישראל**, (ניתנה ביום 25.9.06), הובאו המהלכים שעל ביהמ"ש לבחון, בבואו לדון בשלב השלישי, שעניינו בחינת חלופת מעצר שם נאמרו הדברים הבאים:

"...עקרון יסודי בידי המעצרים הוא כי גם לנאשם בפלילים מוסיפה לעמוד חזקת החפות, ועמה זכותו לחירות, כל עוד לא הורשע. עיקרון זה מוביל לכך כי אין המעצר פתרון מועדף למסוכנותו של נאשם, אלא מוצא אחרון שבו נוקטים בהיעדר חלופות הולמות (בש"פ 5431/04 **בדראן נ' מדינת ישראל**, תק-על 2004(2), 2672). במסגרת ההחלטה באשר לקיומה של חלופת מעצר בוחן תחילה בית המשפט אם ניתן להסיר את המסוכנות (או כל עילת מעצר אחרת) באמצעות חלופת מעצר כלשהי. רק אם משיב בית המשפט על שאלה ראשונה זו בחיוב, עליו לבחון את התאמתן של חלופות מעצר קונקרטיות המוצעות לו (בש"פ 9447/04 **זבידאת נ' מדינת ישראל**, תק-על 2004(4), 505)."

35. הלכה היא כי כאשר מדובר בעבירות נשק ניתן יהיה לאיין את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם באמצעות חלופה רק במקרים חריגים - ראו בש"פ 9359/16 **מדינת ישראל נ' עמאש**, [ניתנה ביום 13.12.16]. ראו גם בש"פ 6145/16 **אבי אבו חצירא נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 15.9.16), שם נאמרו הדברים הבאים שיפים גם לענייננו:

"זה המקום להדגיש כי בפסיקתנו נקבע שגם כאשר עסקינן בעבירות חמורות, שמהן עולה מסוכנות סטטוטורית - יש לשקול, לרוב, את האפשרות לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר ... בהקשר זה נפסק עם זאת כי כאשר מדובר בעבירות נשק - נקודת המוצא היא שהן מצדיקות, בדרך כלל, מעצר מאחורי סורג וברח ... בדומה, מחוק המעצרים עולה כי, ככלל, האשמה בעבירות נשק - איננה מצדיקה מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, למעט במקרים חריגים בהם שוכנע בית המשפט כי ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת מטעמים מיוחדים שירשמו".

36. על פניו, נראה כי המקרה דנן אינו נמנה על אותם מקרים חריגים אשר מצדיקים את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. בענייננו, המשיב לכאורה הגיע לבית המתלונן וירה בו מנשק חם - ירה באקדח גם בחלל ביתו - שהוא נמנה על ההגדרה אזור מגורים, סיכן חיי אדם ופצע לכאורה את המתלונן וגרם לו חבלה חמורה. מעבר לנדרש, אוסיף כי החלופות שהוצעו אינן הולמות כי הן מצויות במרחק קצר ביותר מזירת העבירה ואין בהן כדי להפחית מסוכנות המשיב.

37. סוף דבר, אני בדעה כי מתקיימות בעניינו של המשיב הדרישות שבחוק הן ביחס לקיומן של ראיות לכאורה, והן ביחס לקיומה של עילת מעצר. אשר על כן, המשיב יעצר עד תום ההליכים.

38. היה והמשיב יבקש להציג חלופת מעצר אחרת הוא יוכל להגיש בקשה מתאימה וניתן להניח שהיא תבחן כמקובל במקומותינו ובין היתר יהיה ראוי בנסיבות שכאלה להסתייע במלאכת בחינת החלופה שתוצע, אם תוצע, בשירות המבחן שיהיה עליו להגיש תסקיר מעצר.

39. חומר החקירה הוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ט, 25 יולי 2019, במעמד ב"כ המקשת עוה"ד יניב זוהר, ב"כ המשיב עוה"ד גב' אסלאם סרוג'י והמשיב שהובא באמצעות שב"ס.